

ALBERT TROUFOUT

Humanity

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Willpower

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Blood Pool

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Health

Bruised ☐

Hurt -1 ☐

Injured -1 ☐

Wounded -2 ☐

Mauled -2 ☐

Crippled -5 ☐

Incapacitated ☐

Attributes

Physical

Strength ● ● ● ● ●

Dexterity ● ● ● ● ●

Stamina ● ● ● ● ●

Social

Charisma ● ● ● ● ●

Manipulation ● ● ● ● ●

Appearance ● ● ● ● ●

Mental

Perception ● ● ● ● ●

Intelligence ● ● ● ● ●

Wits ● ● ● ● ●

Abilities

Advantages

Disciplines

Auspex ● ● ● ● ●

Celerity ● ● ● ● ●

□ ● ● ● ●

□ ● ● ● ●

□ ● ● ● ●

Backgrounds

□ ● ● ● ●

□ ● ● ● ●

□ ● ● ● ●

□ ● ● ● ●

□ ● ● ● ●

Virtues

Conscience ● ● ● ● ●

Self-Control ● ● ● ● ●

Courage ● ● ● ● ●

Velkommen til din vampyrkarakter. Jeg forstår udmærket, hvis du bliver lidt overvældet over de mange sider, og de mange oplysninger, men jeg vil lige gøre klart, hvordan jeg vil foreslå, du læser og sætter dig ind i din karakter.

Dette første ark indeholder de rent tekniske oplysninger, som du ikke behøver lægge så meget vægt på, da systemet ikke vil blive brugt meget. Det andet ark, forhistorien, er en lille historie, som fortæller om en vigtig oplevelse din karakter har haft. Denne oplevelse kan din karakter ikke huske, når han vågner. Det tredje ark er omkring baggrunden. Det fjerde og sidste ark i denne omgang, er omkring hvordan du er den første nat i spillet. Det er dette ark, du skal sætte dig bedst ind i.

Karaktererne har hver især nogle alvorlige problemer, som de skal løse med sig selv og hinanden, så derfor er det vigtigt, at du spiller din karakter overfor de andre, og får de personlighedstræk frem, som din karakter har. Sæt dig derfor godt ind i din karakter, og fortæl ikke noget til de andre omkring den, før efter spillet.

ALBERT BRISOUT

Forhistorie

Gårdspladsen var svagt oplyst. Ude fra de snøklede gader kunne der stadig høres en rytter i ny og næ, og et par enkelte vogne skrumpede også forbi, selv om klokken hurtigt nærmede sig midnat. Gårdspladsen var tilpas stor til en duel, og lå godt skjult.

“Det er snart midnat, Herre”, sagde Francois, og så på dig med et lidt bekymret blik. “Måske dukker han ikke op?”, fortsatte din tro tjener og gode ven, som i nat også skulle fungere som din væbner. “Åh jo, min kære Francois. Han skal nok dukke op, og det skal blive det sidste han gør, så sandt som jeg ikke tåler at en simpel soldat fornærmer en smuk kvinde med uhøvisk og upassende tale. Jeg skal lære den lømmel lidt gode manerer, det lover jeg dig Francois!” Dit smil lod ikke til at overbevise Francois, og hurtigt så du væk, og bed dig, uden at tænke over det, i læben, mens du bestemte dig for, at straks klokken blev 12, ville du hurtigt forsvinde væk fra denne tåbelige duel.

Du tænkte hurtigt tilbage på aftenen før, og på den smukke Isabelle, som du havde konverseret så høfligt med hele aftenen. Hun var kommet sent, og alle havde lagt mærke til hende, og det var DIG, som hun havde vist opmærksomhed. En lille uanseelig ung musketer, som sjældent dansede med de smukke kvinder, ja for så vidt nogen kvinder. Du blev ganske simpelt fortryllet af hendes mørke øjne, de smukke røde læber, hendes muskuløse, men stadig bløde og dejlige krop, og hendes underholdende charme. Du ville gøre alt for den kvinde, og alligevel følte du dig afslappet og tilpas i hendes selskab, og det var første gang, første gang du ikke følte dig angst i en kvindes selskab. Da Brissout var dukket op, fuld og dum at høre på, og fornærmede både dig og hende, havde der kun været en ting at gøre. Langt derfra lød klokken, og du trak et lettelsens suk, blot for at opdage Brissout i portåbningen. Med faste skridt skrædede han hurtigt over gården. Denne aften var der ingen slinger i valsen, og hans øjne var ubehageligt klare, og hans smil var alt andet end beroligende.

“Vær hilset du simple musketer. Håber at du er parat til at dø for en kvinde, der intet føler for dig” hilste Brissout dig, mens han kækt tog sin hat af,

og smed den i en bunke halm. Hans udsagn om hendes følelser gav dig et voldsomt sug i maven, og gåsehuden rejste sig på dine arme, men du tog dig sammen, og lod dig ikke mærke af dine voldsomme følelser. Nu ville du dræbe og flå og hævne. Du gjorde ligeledes, mens du replicerede “Til enhver tid ville jeg være parat til at dø for enhver kvindes ære, og især en hvis gunst ikke er tilfaldet dig”, Du trak blank.

Kort tid efter var duellen igang, og der gik ikke lang tid, før du blødte fra flere smertende, dog ikke alvorlige sår. Kampen var voldsom, og du indså, at det var ved at gå galt.

Du falder. Brissout over dig, med en dolk i hånden. Blodet strømmende, uden varsel, ned over dig. Brissout væk, men stadig dråber af blod der rammer dit ansigt. Et skrig. Francois. Hun bøjer sig over dig. Røde røde læber og sorte øjne. Et hedt kys. Hun slikker dit ansigt. Kan dårligt ånde af overraskelse. Slikker din hals, kysser din hals, og du begynder at se farver, som bliver matte, en stemme der hvisker: “Jeg elsker dig”, og til sidst forsvinder alt, og dit hjerte slår for sidste gang, denne stille nat, i en baggård i Paris, i år 1768.

ALBERT TROUFOUT

Baggrund

Albert Troufout var en kriger. En ærefuld, ædel kriger, som til enhver tid ville forsvare en dames ære, men ikke en kriger der slog andre mennesker ihjel eller var med i store slag. Måske ikke en særligt modig kriger, måske ikke særligt storladen, men en mand med hjertet på det rette sted, som ville hjælpe de svage mod onde tyranner. Altid venlig overfor børn, især de børn som blev mobbet og drillet. Altid venlig mod børn. Og altid galant og venlig mod kvinder. Disse fantastiske urørlige væsener.

De står i en rundkreds omkring dig. Når du drejer dig rundt på gårdspladsen, parat til at modtage deres angreb, rejser støvet sig, solen skinner dig i øjnene, dit hovede smerter, de andre børns ansigter flyder yd, sveden løber dig ned i øjnene, du er svimmel.

- Jeg hører du savner din fine by?? Er det sandt?? Kan du ikke lide VORES by?? Er den ikke fin nok til dig?? Spørgsmålene kommer hurtigt, du når ikke at åbne munden for at svare, før en sten rammer dig i panden, og du falder om i støvet. Drengen læner sig ind over dig, hans hovede tæt på dit, hans mørke lange hår rører din pande, i et kort vanvittigt øjeblik tror du at han vil kysse dig, og du lukker øjnene.

- Vi kan ikke lide dig, din lille snobbende lort. Din onkel kan heller ikke lide dig. Marie Louise kan heller ikke lide dig. Ingen kan lide dig.

Stemmen fortsætter i længere tid, men du hører den ikke. Du ser din mor. (en kvinde) Du ser Paris (en by). Civilisation. Orden.

En anden stemme får dig til at åbne øjnene. Du ser op i brunt ansigt med brune øjne og sort hår.

- Hvorfor hopper du ikke bare i søen Albert?? Dit liv bliver alligevel bare et helvede.

Marie Louise lyder oprigtigt medfølelse.

Albert blev kriger og kom tilbage til den store by. Her var han lykkelig. Lykkelig i nogle få år, og i få dage var han mere lykkelig end nogensinde før. Du havde længe søgt kærligheden, altid skuffet, de så aldrig til din side, de ville aldrig have noget med Dig at gøre, de grinte af dig, de..., men til ballet dukkede hun op. Du troede at du nu havde fundet hende. En kvinde som elskede dig. Den første. Den eneste.

Ja, du fandt din kærlighed. Den kærlighed som du aldrig havde troet du skulle finde, men kvinden viste sig at være et udyr, noget umenneskeligt, hun

besnærede dig, hun bed dig, og hun gjorde dig som hende, og du elskede hende over alt i verden, for hun var dit et og alt. Hun gav dig uendeligt liv. Uendelig død. Uendelig lidelse. Uendelig nydelse. Du mødte din Kvinde

(Spillerinformation: Albert havde aldrig haft en kvinde før han mødte Isabelle. Den eneste kvinde han havde kysset var sin bedstemor, han var jomfru, og kvinder var et stort mysterium for ham, og han var angst for dem. Så det at den første kvinde han mødte, slog ham ihjel og gjorde ham til vampyr, var ikke sundt for hans syn på kvinder.)

Vampyren Albert Troufout

Du ser en natten for dig. Du husker Isabelle der bøjer sig ned over dig. Kysser dig. Frygten som burde være glæde. Hun kysser din hals, slikker din hals, vildere, vildere, vildere....nøgne børn der grinende danser omkring dig, blod, som et vandfald,

Du vågner. Du har drømt. Du drømmer aldrig. Aldrig. Men hvor ved du det fra. Du ved ikke hvor du er. Du er vampyren Albert Troufout, men du kan ikke huske. Der er andre at dit blod til stede, hvorfra du ved det, har du ingen ide, du kender dem, men du ved ikke hvem de er. Du er bange og bekymret. Du er usikker på hvad der nu skal ske. Du må finde Isabelle. Isabelle. Ja. Du elsker hende, og hun elsker dig. Hun kan berolige dig og fjerne frygten. Du ligger i en kiste.

(Spillerinformation: Albert er ret angst i starten. Han har svært ved at skjule sin nervøsitet og frygt fordi han ikke ved hvad der foregår, men det foretager sig ret hurtigt, men bare vær lidt panisk og bange. Måske skulle du prøve at søge trøst i en af de stærke personligheder, f.eks. Arthur eller Franco. Du er simpelthen bange!!, og du vil give udtryk for din angst.)

Albert den første nat

Albert er en blid og venlig vampyr. Han er ikke særligt psykisk stærk, og er ikke særligt intimiderende. Han har en stærk æresfølelse som han altid følger. Han er en gentleman og kunne aldrig gøre et barn, en kvinde, eller noget andet svageligt væsen fortræd. Han er så god af sig, som det nu kan lade sig gøre.

Han husker ikke meget. Han ved at han er kriger, og at han hedder Albert, samt at han elsker Isabelle og at det er gensidigt. Han ved også at han er vampyr, og han kender til visse af sine kræfter og kan bruge dem. Han ved hvad der kan slå ham ihjel. Det ligger instinktivt i ham.

Albert har det ikke nemt med at slå ihjel. Han har ikke helt affundet sig med nødvendigheden af at slå ihjel, for at overleve, og for at gøre det mindre smertefuldt i ham selv, går han efter mennesker som han mener har fortjent at dø, eller mennesker der ønsker at dø. De mennesker der har fortjent at dø er hos Albert mennesker uden ære, eller mennesker som gør andre, i særdeleshed børn, ondt. Ja, der er noget med Alberts forhold til børn, men han kan ikke huske hvad det er. Han ved ikke hvor han kommer fra. Han kan ikke huske sig selv som menneske. Han kan ikke genkalde billeder af sin fortid. Hans hukommelse er som slettet. Han ved at Isabelle er derude et sted, og at hun har brug for ham. Det er noget han kan huske og holde sig til. Hans kærlighed til Isabelle.

Isabelle er i fare. Hvis han ikke hjælper hende, vil hun dø om tre nætter.

Forhold til Christine

Christine er en kvinde, og du må være galant og beleven over for hende, være en gentleman, og beskytte hende. Hun ser lille og usikker ud, og hun virker blid og venlig. Du kan godt lide hende. Du kan ikke huske noget om hende, men der er altså et eller andet der får en alarmklokke til at ringe dybt inde i dig.

Forhold til Arthur

Det er svært for dig danne et hurtigt indtryk af ham. Han virker som en fornuftig og velovervejet person, han er en kriger kan du se, han har et sværd ved siden, og han ser ædel ud.

Forhold Franco

Franco ligner og opfører sig som en adelsmand. Han

virker intelligent og viis, og du kan godt lide ham. Du vil nok høre efter hans ord og rette dig efter dem, hvis det kom til det. Han virker som en god støtte.

Forhold til Henri

Han virker ikke som noget behageligt bekendtskab. Du kan ikke lide ham.

Alberts udseende og væremåde

Albert har mellemlangt mørkt stridt krøllet hår. Det er så langt, at det kan samles i en hestehale, hvad Albert foretrækker at gøre. Hans mørke hår står i stærk kontrast til det hvide ansigt, som burde have haft sydlændingens solbrændthed. Hans øjne er ligeledes mørke som hans hår, men de virker ikke faretruende, men derimod beroligende og venlige. Albert bevæger sig stille og roligt, han taler stille og roligt, helst med dæmpet stemmeføring. En stemme som er blød og behagelig, med en fransk accent. Han forsøger at være så menneskelig som mulig. Det er ikke svært for ham.

Albert den anden nat

Du kan huske mere. Du husker hvem du er. Du er kongens musketer. Du var kongens musketer. Men det er længe længe siden, musketererne eksisterer ikke mere, og hvis de gjorde, ville du ikke kunne være blandt dem. Det er et afsluttet kapitel. Det var dengang du var menneske. Det var før den fatale nat, hvor.....

Blodet rammer dig i ansigt, du løfter skikkelsen højt op i luften, en vanvittig latter lyder, din latter, blodet løber fra skikkelsen og ned i din mund, ned på dit ansigt, ned på din nøgne krop, barnets øjne stirrer på dig.

Billedet forsvinder så hurtigt som det kom. Du er rystet. Du prøver at genkalde dig hvad det var, men du kan ikke. Du føler dig anderledes nu. Du er ikke den samme som du var i går. Der er noget nyt i dig. Noget som måske har været der i mange år, noget som er en del af dig, og noget som langsomt begynder at vågne til live igen, men det er noget som en del af dig frygter og hader. Ja had!! Du mærker hadet vokse i dig. Forurettelsen. Nedværdigelsen. Hvis du lader hadet flyde, åhh, ja, du mærker styrken i dig. Du er ikke mere svag, du mærker viljen, du føler dig mere afklaret. Men NEJ!! Det er ikke rigtigt. Du var musketer. Du føler for mennesker. Du er ikke ondskab og had.

Du husker din barndom. Du husker at du blev sendt bort af din mor, væk fra Paris, ud til en lille by hvor de.... Det gør ondt. Disse minder bør du ikke ruske op i, for de indeholder stor smerte. Det gør også ondt at tænke på din mor, det gør ondt at tænke på din tid som menneske, for du savner den, du savner den uvidenhed du havde dengang.

Du kan endnu ikke huske dit liv som vampyr. Heldigvis, for der er noget helt helt galt. Du vil ikke vide hvad du har foretaget dig i de mange år som vampyr. Men du må finde Isabelle, hun kan hjælpe. Isabelle ved hvad du bør gøre, når du først finder hende, bliver alt godt igen. Ikke mere tvivl. Ikke mere frygt.

(Spillerinformation: Der er noget ubehageligt der presser sig på. Hvis du bliver presset, så prøv at lade det komme frem, at der er noget galt. Du har det ikke særligt godt.)

Forhold til Christine

Du kan stadig ikke huske hende helt, men du frygter hende nu. Hun er et barn, og hun er også en kvinde. Du husker at børn var væmmelige mod

dig da du var menneske, og kvinder var farlige. Du ved at du har mødt hende i Paris. For længe siden. Det var ikke noget rart møde. Men alligevel ville du gerne kunne holde af hende, men det er så svært.

Forhold til Arthur

Du har ikke noget mod Arthur, men du holder heller ikke af ham.

Forhold til Franco

Alt efter om Franco har været venlig, vil du stadig holde dig lidt til Franco, han virker som noget stabilt og noget som beroliger dig en smule.

Forhold til Henri

Han lader til at være typen som du ville have bekæmpet (hvis du havde turdet) da du var menneske. En rigtig dominerende ubehagelig person, men der er desværre et eller andet du misunder ved ham, måske hans totale ligegyldighed over for alt andet end ham selv. Hans styrke.

Alberts udseende og væremåde
Hans sprog vil blive mere beskidt, og han vil virke mere irritabel og vred. Hans kropsholdning vil være knap så ædel og mandhaftig. Men han vil blive mere stiv i det. Mere umenneskelig.

Albert den anden nat

Humanity

● ● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○ ○

Willpower

● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○ ○ ○

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Blood Pool

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Attributes

Physical

Strength ● ● ● ○ ○
Dexterity ● ● ● ● ●
Stamina ● ● ● ○ ○

Social

Charisma ● ● ○ ○ ○
Manipulation ● ● ○ ○ ○
Appearance ● ● ● ● ○

Mental

Perception ● ● ● ● ○
Intelligence ● ● ● ● ○
Wits ● ● ○ ○ ○

Abilities

Advantages

Disciplines

Auspex ● ● ○ ○ ○
Celerity ● ● ○ ○ ○
Fortitude ● ○ ○ ○ ○
Protean ● ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○

Backgrounds

○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○

Virtues

Conscience ● ● ● ○ ○
Self-Control ● ● ● ○ ○
Courage ● ○ ○ ○ ○

Albert den tredje nat

Du betragter kvinden. Hun er smuk. Hun strækker sig dovent i stolen, og lægger pennen fra sig, og kigger på det brev hun har skrevet. Ilden i kaminen buldrer, du hører tydeligt hver eneste flamme, du hører hver eneste gnist der rammer gulvet. Du kan se at der er varmt i stuen. Udenfor bag vinduet er der koldt, det sner, kulden generer dig ikke, du bemærker ikke krystaller der langsomt falder i den stille nat.

Du stirrer på kvindens soulmende mave. To hjerteslag. Du mærker ophidselsen i hele din krop. Du er i fuldstændig kontrol. Om ti sekunder vil du springe gennem glasset. 13 sekunder, kvindens hals vil være brækket, men hun vil ikke være død. Du trækker den store kniv frem. Om 30 sekunder vil du drikke det rene blod der eksisterer i verden.

Du vågner med lysten til at skrig og skrig. Du husker. Du husker alt. Vanviddet rammer dig. Du er ikke Albert Troufaut. Du er djævelen. Du har udført djævelens gerninger. Kvinder, gravide kvinder, børn, hvor du dog hader børn, børn er de værste dæmoner, og de eksisterer kun for at gøre dig ondt, og det er kvinder der føder børn, de føder børn med det fortsat at gøre dig ondt. Tankerne presser sig ind i dig, og lige meget om du prøver at bekæmpe dem, så er de der, og de vil ikke ud, de har det godt med at være der.

Isabelle kaldte jer sammen. Det står som en drøm. I var alle rolige, hun fortalte at det var blevet tid til at sove, og det virkede rigtigt. Hun fortalte, at når i vågnede op igen ville i være frie og alt ville være bedre, MEN DET ER IKKE BLEVET BEDRE. Du er et forfærdeligt monster, og de er hendes skyld. Forfærdelige kvinde, du begærer hende over alt i verden.

Forhold til Christine

Nu husker du hende. Hun forførte dig. Hun lod dig røre hende. I var nede ved flodbredden. Hun sagde at hun vidste hvem du var. Hun sagde at hun vidste, at du vidste hvem Isabelle var. Din første indskydelse havde været at slå ihjel, hun var et kvindevæsen, men hun havde mindet dig om Isabelle. Hun prøvede at dræbe dig. Hun bed din hals op. Du husker stadigt smerten. Du hader hende, men hun er stadig forfærdeligt smuk, og gjorde hendes bid ikke også godt. Og hvorfor slog hun dig ikke ihjel.

Forhold til Arthur

Arthur kender du ikke fra før. Du har hørt om ham. Han er gammel. Meget gammel. Han er Isabelles

første skabning. Du er ligeglad med ham, med mindre Isabelle elsker ham mere, end hun elsker dig. I så fald må han også dø.

Forhold til Franco

Du husker nu Franco. Han prøvede at hjælpe dig. I London. 1750. Han opsøgte dig, da du boede nede ved havnen, og levede af vagabonder og hjemløse. Han hjalp dig. Han trøstede dig, han gav dig blod så du blev stærkere. Han bad for dig, og han var venlig. Du holder af ham, og du accepterer at han også har modtaget Isabelles kærlighed. Når du er sammen med Franco, kan du bedre styre dig vanvid. Han må ikke vide hvor slemt det står til. Han må ikke se dig være ynkelig og som et bæst.

Forhold til Henri

Arthur har fortalt dig, at han er en du skal undgå for alt i verden. Du ved at Arthur har forsøgt at bekæmpe ham, men at det ikke lykkedes. Du er nok lidt bange for Henri og hvad han kan finde på.

(Spillerinformation: Alberts seksualangst som menneske, og hans undertrykte had mod børn, kommer nu frem. Han er blevet et bæst, et monster, og han har gjort forfærdelige ting. Han er dybt dybt ulykkelig, men han kan ikke lade være med at dræbe kvinder og børn. Han er meget sindssyg, og han håber på at Isabelle kan frelse ham. På dette stadie er Albert ret ynkelig. Men han er også farlig, og kan i desperation finde på ret meget. Husk på at du er nu desperat og vanvittig. Albert repræsenterer den sidste nat vanviddet. Hvis du vil prøve at bekæmpe det, så er det meget meget svært, og gør det kun, hvis du mener at du har styrken, ja hvis du virkeligt mener at Albert har styrken til det.

Det som er sket med Albert er, at da han blev forladt af Isabelle, mistede han det eneste han kunne tro på, og han blev overladt til sig selv i en verden der var alt for hård og ond til ham, og da kærligheden forsvandt ud af hans liv, ja....Hvordan han kan redde sig selv og sin sjæl er op til dig.)

Alberts udseende og væremåde

Alberts kropsholdning og bevægelse vil være mere dyriske og umenneskelige. Han vil slikke sig om munden, være mere et monster, men husk, det er ikke noget han nyder at være, han afskyr sig selv for at være det. Han savler og hvis han fik tid, ville hans tøj blive beskidt og iturevent, og det ville ikke bekymre ham. Han tager det ikke så nøje, om hans tænder er synlige eller ej.

Albert den tredje nat

Humanity

● ● ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Willpower

● ● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○ ○ ○

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Blood Pool

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Attributes

Physical

Strength ● ● ● ● ○ ○
Dexterity ● ● ● ● ● ●
Stamina ● ● ● ● ● ○

Social

Charisma ● ○ ○ ○ ○ ○
Manipulation ● ● ● ● ● ○
Appearance ● ● ● ● ○ ○

Mental

Perception ● ● ● ● ● ●
Intelligence ● ● ● ● ○ ○
Wits ● ● ○ ○ ○ ○

Abilities

Advantages

Disciplines

Auspex ● ● ○ ○ ○ ○
Celerity ● ● ○ ○ ○ ○
Fortitude ● ● ○ ○ ○ ○
Protean ● ● ● ● ○ ○
○ ○ ○ ○ ○ ○

Backgrounds

○ ○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○ ○

Virtues

Conscience ● ● ○ ○ ○ ○
Self-Control ● ○ ○ ○ ○ ○
Courage ● ● ● ● ● ○